

Kazanie Biskupa Gliwickiego na Inaugurację Roku Akademickiego 1998/1999

BYĆ GŁOSICIELEM PRAWDY W MIŁOŚCI

Jest pięknym zwyczajem wielu naszych uczelni, że w programie inauguracji nowego roku akademickiego przewidziana jest Msza św. - Eucharystia, Wielka modlitwa dziękczynienia zanoszenia do Ojca niebieskiego w Ofierze Jezusa Chrystusa. Gromadzimy się i my na inauguracyjnej Mszy św. w naszej katedrze gliwickiej, by zaczerpnąć ze stołu ofiary i pokarmu oraz ze stołu Słowa Bożego na drogę pracy, nauki i kształcenia siebie.

I. Pouczenie ze Słowa Bożego

1. Wymowne są słowa pouczenia św. Pawła, jakie kiedyś skierował do swoich wiernych w gminie galackiej, a dziś kieruje do nas. Już wtedy pojawiali się męczyciele, którzy proponowali wiernym inny niż Ewangelia program na radosny styl życia. Pojawiali się ludzie, którzy przekreślali Ewangelię, aby tylko pozyskać, zwłaszcza młodych dla siebie. Św. Paweł mocno akcentuje, że prawda na drogę życia przekazana nam przez Jezusa Chrystusa ma nam być przewodnikiem na życie doczesne i wieczne. Sam św. Paweł był odważnym głosicielem prawdy Chrystusowej. Sam też zaznaczył, że tę prawdę trzeba przekazywać człowiekowi w miłości.

2. A jak to czynić trzeba, to wspaniale zawarł we wspaniałym HYMNIE o miłości, zawartym w 1 Liście do Koryntian (1Kor. 13). Taka postawa przekazu prawdy w miłości musi się odnosić do wszystkich; jedna Ewangelia w miłości do wszystkich i dla wszystkich. Nie ważne kim kto jest ze względu na pochodzenie czy narodowość; nie ma Greka czy Rzymianina czy Żyda czy poganina - powie św. Paweł. Zachować i wypełniać prawdę Bożą w miłości - to nakaz - jaki kierowany jest do nas w słowach dzisiejszej Ewangelii. Chrystus rozsyłając apostołów - pierwszych misjonarzy powiedział: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody ...” (Mt 28,16 ...). Chrystusa nie krępowały granice, przekraczał je, by wskazać na uniwersalizm ewangeliczny. Chrystus otwarty dla wszystkich, by ubogacać i przygarniać.

II. Misjonarz prawdy w miłości i uniwersalizmu ewangelicznego - chrześcijańskiego

Drogie Siostry, Drodzy Bracia

1. Nasze spotkanie eucharystyczne z okazji inauguracji roku akademickiego ma mieć, niejako w swoim tle, także pouczenie sygnalizowane w dzisiejszym Słowie Bożym. Ale nie tylko. Chciejmy to spotkanie przy ołtarzu również potraktować w kontekście przypadającego dwudziestolecia pontyfikatu naszego rodaka - Ojca św. - Jana Pawła II.

W dniu uroczystej inauguracji swojego pontyfikatu, 22 października 1978 roku na Placu św. Piotra w Rzymie wołał Nauczyciel całego świata: „Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi ...”. W międzyczasie runęło wiele murów, wiele też drzwi pootwierano Chrystusowi w świecie; czy trzeba wyliczać te kraje świata, które zamknięte były dla Chrystusa i Ewangelii, a otworzyły drzwi Chrystusowi, następcy św. Piotra - Papieżowi? Warto tylko wspomnieć jesień narodów środkowo-wschodniej Europy w 1989 r.; to przełom w najnowszej historii europejskiej.

2. Jan Paweł II - jako ewangelijny misjonarz i pedagog dzisiejszego świata - przybliży

Chrystusa na różnych kontynentach tej ziemi. To On od 20 lat nazywany jest misjonarzem świata i bezsprzecznie nieuleknionym głosicielem prawdy przekazywanej w miłości. To On od 20 lat jest architektem i konstruktorem ogólnoludzkiego uniwersalizmu.

a) Jan Paweł II to misjonarz i nauczyciel prawdy ewangelicznej otrzymanej od Chrystusa i zadanej Mu przez Chrystusa do głoszenia, by chronić i bronić praw człowieka, o które to prawa dzisiejszy świat się upomina. Jan Paweł II niejednokrotnie i konsekwentnie przypomina: „Nie można być obrońcą praw człowieka, gdy jednocześnie depcze się prawa Boże”. W swoim nauczaniu nie znosi półprawdy i kompromisu prawdy, bo jak zaznacza: „taki kompromis staje się prawdą skompromitowaną”. Prawda, której głosicielem jest ten wielki Pedagog świata objawiła się w Jezusie Chrystusie, który zamieszkał między ludźmi, by nas ludzi wspierać na drodze życia w poszukiwaniu prawdy.

Autentycznej, prawdziwej Prawdy jaką jest Chrystus, i jaką dał nam na drogę naszego życia nie można niwelować, chyba że chce się ją z góry ideologicznie, politycznie czy koncesyjnie ograniczyć.

Pozwólcie na pewne wspomnienie.

Z okazji inauguracji roku akademickiego na Politechnice Śląskiej, już przed wielu laty jej profesor Janusz wypowiedział słowa: „Mnie osobiście doprowadziła i zbliżyła do Boga dyscyplina, którą przez całe życie wykładałem”.

b) Współczesnemu misjonarzowi świata - Ojcu św. towarzyszy

w głoszeniu prawdy działanie w autentycznej miłości do każdego człowieka.

Jan Paweł II często podkreśla, iż prawda w przekazie chrześcijańskim musi przetrwać się w miłość. Ojciec św. przejął od swojego poprzednika Pawła VI pojęcie: „cywilizacja miłości” i rozbudował je w swoim dwudziestoletnim pontyfikacie.

Podkreślał niejednokrotnie, że cywilizacja miłości musi wciąż objawiać się

w rozumieniu pierwszeństwa; osoby nad rzeczą, etyki przed techniką, więcej być nad więcej mieć.

Jakże wymowny w głoszeniu i realizowaniu cywilizacji miłości pozostaje tzw. „czarny dzień” na Placu św. Piotra 13 maja 1981 r. w Rzymie.

Po odzyskaniu przytomności Jan Paweł II kieruje słowa przebaczenia do Ali Agci - muzułmanina, a potem odwiedza go w więzieniu.

c). Nikt nie może odmówić Janowi Pawłowi II dobrej woli, z jaką wychodzi do ludzi całego świata, ale i niestrudzenie zwraca się do ludzi dobrej woli z prośbą, by budowali ogólnoludzki uniwersalizm. Większość swoich listów apostolskich, choćby wspomnieć te na każdy dzień Nowego Roku, adresuje „do wszystkich ludzi dobrej woli” na całym świecie. Ileż w ciągu tych 20 lat pontyfikatu było inicjatyw w imię miłości, braterstwa, sprawiedliwości i pokoju, zawsze w imię dobra człowieka czy narodów? Ileż inicjatyw w rozmowach dwu - czy - wielostronnych, czy ekumenicznych celem zbliżenia do siebie ludzi nie tylko różnych wyznań, ale i religii. Chce być otwarty dla wszystkich, by okazać postawę chrześcijańską, służebną wobec drugiego, wobec całej ludzkości.

3. Ta postawa Jana Pawła II, naszego rodaka może nam wiele powiedzieć, wam nauczycielom akademickim, pedagogom, dydaktykom, a tym samym i wam młodzieży studiującej. Od nas, od świata akademickiego mają ludzie prawo oczekiwać tego, byśmy byli głosicielami prawdy i realizowania jej w miłości w stosunku do wszystkich ludzi. Taka też winna być ta postawa względem społeczeństwa i Ojczyzny, wobec Kościoła i całego świata, ale nie jesteśmy w stanie tego urzeczywistnić jedynie i wyłącznie własnymi siłami, własną mocą. Niektórzy z was uczestniczyli w Watykanie we Mszy św. odprawianej przez Ojca św. w jego kaplicy. Klęcznik przy którym się modli ma bardzo szerokie oparcie, ma po prostu kształt biurka. Tam też znajdują się przybory do Jego codziennej pracy pisarskiej. Na tym klęczniku robi pierwsze szkice i konspekty.

Drodzy pracownicy nauki i dydaktyki!

Droga młodzieży akademicka!

Życzę wam u początku nowego roku akademickiego takiej papieskiej metody życiowej, która ubogacając was będzie równocześnie nastawiona na dawanie prawdy i przekazywania jej w miłości drugiemu człowiekowi w wielkiej rodzinie ludzkiej.

Amen